

Heeft Jezus gezegd God te zijn?

Wie is de echte Jezus?

Velen zijn bereid Jezus Christus te zien als een bijzonder goed mens, of een groot profeet, maar houden het erop dat ook Jezus zelf nooit beweerd heeft God te zijn. Zij die de goddelijkheid van Jezus ontkennen wijzen dan op bijbelverzen, die hun idee onderbouwen, dat het nooit Jezus' bedoeling is geweest om als God aanbeden te worden.

Het bewijsmateriaal wijst er echter op, dat Jezus vanaf de apostelen is aanbeden als Heer.^[1] Na de dood van de apostelen schreven verscheidene kerkleiders uit de eerste en tweede eeuw over Jezus' goddelijkheid. En uiteindelijk sprak de Kerk in het jaar 325 formeel uit dat Jezus volledig God is.

Sommigen beweren dat de Kerk Jezus' goddelijkheid heeft 'uitgevonden' door de evangeliën te vervalsen. Van de bestverkochte roman *De Da Vinci Code* zijn 40 miljoen exemplaren verkocht met die stelling. Alhoewel het boek de auteur (Dan Brown) rijk gemaakt heeft, is zijn verzonnen verhaal door geleerden ontmaskerd als onhistorisch. Terwijl het Nieuwe Testament juist wordt gezien als het meest betrouwbare van alle historische documenten.

In dit artikel zullen we onderzoeken wat Jezus Christus over zichzelf heeft gezegd. Wat bedoelde Jezus met de term "Zoon des mensen" en "Zoon van God"? Als Hij geen God was, waarom beschuldigden zijn vijanden Hem er dan van dat Hij zich God gelijk maakte? Belangrijker nog, als Hij geen God is, waarom verbood Hij Zijn aanbidding dan niet? Laten we eerst kort kijken naar wat christenen geloven over Jezus Christus.

Van Schepper Naar Timmerman?

Het hart van de christelijke leer wordt gevormd door het geloof, dat God naar de aarde kwam in de Persoon van zijn Zoon, Jezus Christus. De Bijbel leert dat Jezus geen schepsel is, zoals de engelen, maar dat Hij de Schepper zelf is. Zoals de theoloog J.I.Packer schrijft: "Het evangelie leert ons dat onze Schepper onze Verlosser is geworden."^[2]

In het Nieuwe Testament lezen we, dat Jezus, naar Zijn Vaders wil, tijdelijk Zijn kracht en heerlijkheid ter zijde heeft gesteld, door een kleine hulpeloze baby te worden. Hij groeide op, werkte in een timmermanswerkplaats, wist wat honger was, moeheid en hij leed pijn als wij. Toen, op 30-jarige leeftijd begon zijn openbare bediening.

Eén God

De Bijbel laat God zien als de Schepper van hemel en aarde. Hij is oneindig, eeuwig, almachtig, alwetend, persoonlijk, rechtvaardig, liefdevol en rechtmatig. Hij schiep ons naar Zijn beeld en tot zijn vreugde. Volgens de Bijbel maakte God ons om een eeuwige relatie met Hem te hebben.

Toen God tot Mozes sprak uit de brandende braambos, 1500 jaar vóór Christus, zei Hij opnieuw dat Hij de enige God was. Hij zei Mozes dat Zijn naam Jahweh was (Ik BEN), meestal vertaald met HEERE.^[3] Sinds die tijd is de basistekst voor het Judaïsme, het zgn. Sjema, altijd geweest:

"Hoor, Israel ! de HEERE, onze God, is een enig HEERE!" (Deut. 6:4)

In deze wereld van monotheïsme kwam Jezus. Hij diende erin en deed uitspraken, die iedereen versteld deden staan. En volgens Ray Stedman is Jezus het centrale thema van de Hebreeuwse Bijbel.

"Hier is een mens van vlees en bloed, die in alle opzichten voldoet aan de symbolen en profetieën van Genesis tot Maleachi. In de overgang van Oude naar Nieuwe Testament zien we dat één Persoon, Jezus van Nazareth het brandpunt is van beide Testamenten."^[4]

Maar als Jezus de vervulling is van het Oude Testament, dan moeten zijn uitspraken bevestigen dat “God een enig HEERE” is, inclusief wat Hij over Zichzelf zei. Laten we eens kijken hoe het zit.

Gods Heilige Naam

Toen Jezus Zijn bediening begon, trokken Zijn wonderen en radicale leer onmiddellijk een enorm publiek, en een ware stormloop. Toen Zijn populariteit toenam onder de menigte, begonnen de Joodse leiders (Farizeeërs, Sadduceeërs en de Schriftgeleerden) Hem te zien als een bedreiging. En ze keken uit naar een manier om Hem in de val te lokken.

Toen Jezus op een dag aan het debatteren was met enkele Farizeeërs, zei Hij hen plotseling dat Hij het licht der wereld was. Je kunt je het haast niet voorstellen: een reizende timmerman uit het bescheiden Galilea vertelt de professoren in de godsdienst dat Hij het licht van de wereld is.. Omdat ze geloofden dat Jahweh het licht der wereld was riepen ze dan ook verontwaardigd:

“U getuigt van Uzelf; Uw getuigenis is niet waar.” (John 8:13b).

Toen zei Jezus dat Abraham Hem, 2000 jaar daarvoor, al gezien had. Hun ongelovig antwoord was:

“U bent nog geen vijftig jaar en hebt U Abraham gezien?” (Joh 8:57)

Toen shockeerde Jezus hen zelfs nog meer:

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Vóór Abraham geboren was, BEN Ik.” (Joh 8:58)

Uit het niets had deze losgeslagen timmerman zonder enige religieuze opleiding zomaar even eeuwig bestaan voor zichzelf geclaimed. Daarenboven had Hij de Ik BEN titel, [\[5\]](#) de Heilige Naam van God voor zichzelf gebruikt! Deze godsdienstige experts kende de Oudtestamentische geschriften van buiten, waarin staat dat Jahweh alleen God is. Ze kenden de Schrift, gesproken door Jesaja:

“[...] opdat u het weet en Mij gelooft,

en inziet dat Ik Die ben:

vóór Mij is er geen God geformeerd en na Mij zal er geen zijn. Ik, Ik ben de HEERE, buiten Mij is er geen Heiland. (Jes 43:10,11)

Aangezien er op blasfemie de doodstraf door steniging stond, pakten de verbolgen Joodse leiders de stenen al op om Jezus te doden. Zij hoorden Jezus Zichzelf God noemen. Op dat moment had Jezus kunnen zeggen: “Wacht, jullie begrijpen me verkeerd — Ik ben niet Jahweh”. Maar Jezus veranderde zijn uitspraken niet, zelfs niet met het risico gedood te worden.

Lewis legt uit waarom ze zo kwaad zijn:

“Hij zegt...’Ik ben de verkregen zoon van de Ene God, Ik was er al voor Abraham. En denk er aan wat de woorden ‘Ik Ben’ in het Hebreeuws betekenden. Ze vormden de naam van God, die niet uitgesproken mocht worden door een mens, op het zeggen van de naam alleen stond de doodstraf.” [\[6\]](#)

Sommigen zouden misschien willen volhouden dat dit een op zichzelf staande incident was. Maar Jezus gebruikt

de Ik Ben woorden bij tal van andere gelegenheden. Laten we er eens een paar bekijken en we bedenken ons hoe we zelf op deze radicale beweringen gereageerd zouden hebben..:

- “Ik ben het Licht der wereld” (Joh 8:12)
- “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven” (Joh 14:6)
- “(Niemand komt tot de Vader dan door Mij)” (Joh 14:6)
- “Ik ben de Wederopstanding en het Leven” (Joh 11:25)
- “Ik ben de Goede Herder” (Joh 10:11)
- “Ik ben de Deur” (Joh 10:9)
- “Ik ben het Levende Brood” (Joh 6:51)
- “Ik ben de Ware Wijnstok” (Joh 15:1)
- “Ik ben de Alfa and de Omega” (Openb.1:8)

Lewis merkt terecht op: Deze uitspraken zijn òf van God Zelf, òf Jezus is waanzinnig. Maar wat Jezus geloofwaardig maakte voor hen die Hem hoorden, waren de wonderen die Hij deed en Zijn wijze gezaghebbende leer.

Zoon Des Mensen

Er zijn er die zeggen dat Jezus met de Ik BEN naam niet heeft willen zeggen dat Hij God was. Ze redeneren, dat Zijn verwijzing naar Zichzelf als ‘Zoon des Mensen’ bewijst dat hij geen goddelijkheid wilde claimen. Dus in welke context wordt die titel gebruikt en wat betekent het?

Packer schrijft dat de naam ‘Zoon des mensen’ verwijst naar Jezus’ rol als Redder-Koning, om daarmee de Messiaanse profetieën van Jesaja 53 te vervullen. [\[7\]](#) Jesaja 53 is de meest uitgebreide profetische passage over de komende Messias en beeldt Hem duidelijk uit als Leidende Heiland. Jesaja noemt die Messias echter ook “Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst” (Jes 9:6)

Vele geleerden menen dat Jezus Zichzelf daarmee ook de vervulling noemde van Daniëls profetie over de ‘mensenzoon’. Daniel voorzegt dat de ‘mensenzoon’ de heerschappij gegeven zal worden over de mensheid en aanbeden zal worden:

“Zie, daar kwam iemand met de wolken van de hemel, lijkend op een mensenzoon.

Hij begaf Zich naar de Oude van dagen en men bracht Hem dicht bij Hem. Hem werd gegeven heerschappij en eer en koningschap, en alle volken, natiën en taalgroepen zouden Hem dienen” (=aanbidden). (Dan 7:12,14)

Wie is dan die mensenzoon, en waarom wordt Hij aanbeden, terwijl alleen God aanbeden moet worden? Jezus zegt tegen Zijn discipelen, wanneer Hij terugkeert op aarde, “En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met grote kracht en heerlijkheid.” (Luc 21:27). Zegt Jezus hier dat Hij de vervulling is van Daniëls profetie?

Zoon Van God

Jezus zegt ook dat Hij de “Zoon van God” is. Deze titel betekent niet dat Jezus Gods biologische zoon is. Maar de term Zoon duidt evenmin op minderwaardigheid, evenmin als een menselijke zoon in essentie minder is dan zijn vader. Een zoon deelt in het DNA van zijn vader en ze zijn weliswaar verschillend, maar beide mens. Geleerde zeggen dat de term Zoon van God in de grondtalen meer zegt over gelijkheid, van dezelfde orde grootte. Jezus wilde er mee zeggen dat Hij een goddelijke natuur heeft, of, in 21e-eeuwse termen, het “DNA van God”. Prof. Peter Kreeft legt uit:

“Wat bedoelde Jezus toen Hij zich ‘Zoon van God’ noemde? De zoon van een mens is een mens. (zowel zoon als mens duiden in de grondtalen op zowel mannen als vrouwen). De zoon van een aap is een aap.

De zoon van een hond is een hond. De zoon van een haai is een haai. En de Zoon van God is derhalve God. Zoon van God is een goddelijke titel.”[8]

In Johannes 17 spreekt Jezus over de heerlijkheid waarin Hij en Zijn Vader deelden, vóór de wereld begon. Maar claimt Jezus gelijk te zijn aan God door zijn uitspraak dat Hij “Zoon van God” is? Packer antwoordt:

“Als de Bijbel derhalve stelt dat Jezus de Zoon van God is, dan betekent dat feitelijk een vaststelling van onderscheiden persoonlijk Godheid.”[9]

Dus de namen die Jezus voor Zichzelf gebruikte wijzen uit dat Hij gelijkheid aan God claimde. Maar sprak en handelde Jezus ook met de autoriteit van God?

Zonde Vergeven

In de Joodse religie kan alleen God zonde vergeven. Vergeving is altijd persoonlijk, de persoon die onrecht is aangedaan moet vergeven, dat kan een ander niet vóór hem doen, vooral als Diegene God zelf is. Maar bij herhaalde gelegenheid handelde Jezus alsof Hij God was, door zondaars te vergeven. De ziedende religieuze leiders kwamen tot een uitbarsting, toen Hij voor hun ogen een melaatse de zonden vergaf.

De schriftgeleerden, die dat hoorden zeiden, waarom spreekt Deze zulke godslasteringen. Wie kan zonden vergeven dan God alleen (Mar 2:7)!

Lewis stelt zich de verbaasde reacties voor van allen die Jezus hoorden:

‘En dan komt de echte schok’, schrijft Lewis: ‘Onder deze Joden staat plots een man op die spreekt alsof Hij God is. Hij zegt zonden te mogen vergeven. Hij zegt dat Hij er altijd al was. Hij zegt dat Hij de wereld zal oordelen aan het einde van de tijd. Laten we er geen doekjes om winden: Onder Pantheïsten zoals mensen uit India kan iedereen zeggen dat hij een deel van God is, of een met God... Maar deze man kan zo’n God niet bedoelen, aangezien Hij Jood is. In hun ‘taal’ is God diegene die buiten de wereld staat, die wereld gemaakt heeft en oneindig anders is, dan wat ook maar. Als je je dit gerealiseerd hebt, besef je dat dit zo’n beetje met meest schokkende is dat ooit iemand over de lippen heeft gekregen.’[10]

Eenheid Met God

De mensen die naar Jezus luisterden, zagen hoe volmaakt Hij leefde, ze zagen Zijn wonderen en vroegen zich af of Hij de langverwachte Messias was. Uiteindelijk omsingelden Zijn tegenstanders Hem in de tempel en vroegen Hem:

“Hoelang houdt U ons in het onzekere? Als U de Christus bent, zeg het ons vrijuit.”

En Jezus antwoordde: “Ik heb het u gezegd en u gelooft het niet. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij.” Jezus vergeleek zijn volgelingen met schapen en zei “En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken.” En vervolgens zegt Hij tegen hen, dat de “Vader meer is dan allen en niemand kan hen rukken uit de hand van Mijn Vader”. Jezus’ nederigheid moet indruk hebben gemaakt, maar toen kwam de grote uitspraak:

“Ik en de Vader zijn één”. (Joh. 10:25-30)

Als Jezus had bedoeld te zeggen, dat Hij het eens was met God, had er geen sterke reactie gekomen. Maar de Joden begonnen stenen op te rapen om Hem te stenigen. Jezus vroeg hen toen: “Ik heb u vele goede werken getoond van Mijn Vader; vanwege welk van die werken stenigt u Mij?” En ze antwoordden:

“Wij stenigen U niet vanwege een goed werk, maar vanwege godslastering, namelijk omdat U, Die een Mens bent, Uzelf God maakt.” (Joh 10:32-33).

Jezus bereidde Zijn discipelen voor op Zijn aan staande dood aan het kruis en hemelvaart. Thomas wilde weten waar Hij naartoe ging en de weg daarnaartoe. Jezus antwoordde hem:

“Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan tot de Vader komen dan door Mij. Als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien.” (Joh 14:5-9)

Ze waren in verwarring. Filippus neemt dan het woord en vraagt Jezus om ‘de Vader te laten zien’. Jezus geeft dan Filippus deze schokkende woorden als antwoord:

“Filippus, weet je niet wie ik ben, na al die tijd die Ik bij jullie geweest ben? Ieder die Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien...”

Met zoveel woorden: als je de Vader wilt zien, kijk dan naar Mij. In Johannes 17 onthult Jezus, dat deze Eenheid met de Vader er was vóór alles, ‘voor de grondlegging der wereld’. Volgens Jezus is er dus nooit een tijd geweest dat Hij niet deelde in Gods heerlijkheid en wezen.

De Autoriteit Van God

De Joden hebben God altijd beschouwd als de hoogste autoriteit. En dat was geen onbekend begrip in het door de Romeinen bezette Israël. In die tijd kon een edict van Caesar hele legioenen in beweging zetten tot de oorlog, een misdadiger veroordelen of vrijspreken en wetten en regels voor een land in het leven roepen.

De autoriteit van de keizer ging zover, dat hij zelf ook goddelijkheid claimde. Voordat Hij deze aarde verliet liet Jezus zich uit over de strekking van Zijn ‘jurisdictie’:

“Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde” (Mat 28:18)

Met deze opmerkelijke woorden zegt Jezus de hoogste macht te zijn, niet alleen op aarde maar ook in de hemel. John Piper merkt hierover op:

“Dit is de reden waarom vriend en vijand keer op keer weer versteld stonden van wat Jezus zei en deed. Hij kon op straat lopen, schijnbaar net als ieder ander en zich plots omdraaien en zoiets zeggen als ‘Voor Abraham was ik er al’. Of ‘Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien’. Of nadat hij van godslastering beschuldigd was, kon Hij kalm zeggen: ‘Het is de zoon des mensen gegeven zonden te vergeven’. Tot de doden zei Hij rustig ‘Kom uit!’ of ‘Sta op!’ En ze gehoorzaamden. Tot de storm zei Hij: wees stil en tot een brood: ‘Word duizend maaltijden’ en het gebeurde onmiddellijk.”[\[11\]](#)

Nu zou men kunnen zeggen, dat deze autoriteit van Zijn Vader kwam en niets zegt over het feit of Jezus God is. Maar God geeft nooit Zijn autoriteit aan een schepsel, opdat het wordt aanbeden. Dat zou tegen Zijn geboden zijn.

Geaccepteerde Aanbidding

Er is geen belangrijker grondslag voor de Hebreeuwse geschriften, dan dat God alleen aanbeden moet worden. Dat is immers het eerste van de Tien Geboden:

“Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben” (Exodus 20:3).

Dus de ergste zonde die een Jood kon doen is ofwel een ander schepsel als God aanbidden of zelf aanbeden worden. Als Jezus niet God was, was het godslasterlijk om wel aanbeden te worden.

Na Jezus' opstanding zeiden de discipelen tegen Thomas, dat ze de Heere levend hadden gezien (Joh. 20:24-29). Thomas wees ze af en zei dat hij het alleen zou geloven, wanneer hij zijn vinger in de wonden had gestoken in Jezus' hand en zij. 8 dagen later waren de discipelen samen in een gesloten kamer, toen Jezus plotseling voor hen stond. Jezus keek Thomas aan en zei hem dat hij zijn vinger in Zijn hand en zijn hand in de wond in Zijn zij moest steken.

Thomas had geen bewijs meer nodig. Hij geloofde en sprak tot Jezus:

“Mijn Heere en mijn God!”

Thomas aanbad Jezus als God! Als Hij niet God was, zou Jezus hem zeker op stel en sprong terecht hebben gewezen. Maar in plaats van een terechtwijzing prees Hij Thomas, met de woorden:

“Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en [toch] zullen geloven.”

Jezus keurde aanbedding van Zijn Persoon goed, op niet minder dan 9 gelegenheden in de Bijbel. In de context van het Joodse geloof spreekt de aanvaarding van die aanbedding boekdelen over claims op goddelijkheid. Maar pas na Zijn hemelvaart begrepen Zijn discipelen dat pas goed. Vlak voor Hij de aarde verliet, gaf Jezus aan zijn apostelen bevel:

“Ga dan heen, onderwijs al de volken, doop hen in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest” (Mat 28:19).

Daarmee stelde Hij zowel de Heilige Geest als Zichzelf op het zelfde niveau als de Vader.[\[12\]](#)

Alfa En Omega

Toen Johannes de apostel verbannen was op het eiland Patmos, openbaarde Jezus hem in een visioen wat in het laatste der dagen zou gebeuren. In dat visioen beschrijft Johannes dit ongelofelijke tafereel:

“Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben...Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige.”

Wie is dus die Persoon die de “Alfa en de Omega” wordt genoemd, “de Heere”, “de Almachtige”? Er wordt gezegd, dat hij ‘doorstoken’ is. Dan is het duidelijk dat de Alfa en de Omega Jezus is. Hij is ‘doorstoken’ bij het nagelen een het kruis en ook in de zij, met een lans.

Johannes, die ‘closer’ was met Jezus dan enig andere discipel, ziet deze Persoon en schrijft:

“en in het midden van de zeven kandelaren [zag ik] iemand die op een mensenzoon leek, .. en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen [waren] als een vuurvlam... en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht.” (Open 1:13,14,16)

We kunnen ons nauwelijks een voorstelling maken van de emoties die deze verschijning bij Johannes moet hebben opgewekt – deze Persoon te zien die straalt als de zon in volle kracht, met ogen als van vuur. Hij valt onmiddellijk als een dode neer voor hem neer. Als dit Jezus is, waarom herkende Johannes Hem dan niet? Dacht hij misschien dat het een engel was? Laten we naar Johannes' woorden luisteren:

“en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tot mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, levend ben Ik tot in alle eeuwigheid.” (Openb 1:17-18)

Degene die tot Johannes spreekt maakt zich bekend als “de Eerste en de Laatste”, een duidelijke verwijzing naar zijn eeuwigheid. En aangezien alleen God eeuwig is, moet dit God zijn. Maar in dezelfde zin vertelt Hij Johannes, dat Hij “dood geweest is en zie, levend ben Ik”. En dus weten we ook dat het niet God de Vader geweest kan zijn, omdat Hij niet, als mens, gestorven is.

“En ik zag een grote witte troon en Hem Die daarop zat. [...] En Hij zei tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde.” (Openb 20:11; 21:6)

Het is de Heere Jezus Christus, die regeert vanaf de witte troon. Jezus had al tegen Zijn discipelen gezegd, dat Hij de laatste Rechter over de mensheid zou zijn. Hij beloofde dat er redding zou zijn voor diegenen die op Hem het vertrouwen stelden, maar dat diegenen die Hem verwierpen veroordeeld zouden worden om hun zonden.

Tot slot Heeft Jezus dus gezegd God te zijn, of is Hij gewoon niet begrepen. Laten we nog een laatste blik werpen op de uitspraken van Jezus en ons afvragen: Zou Hij zulke radicale dingen hebben gezegd als Hij niet God was?

- Jezus gebruikte Gods naam voor Zichzelf
- Jezus noemde Zich “Zoon des mensen”
- Jezus noemde Zich “Zoon van God”
- Jezus zei zonden te vergeven
- Jezus zei Een te zijn met God
- Jezus zei alle macht in hemel en op aarde te hebben
- Jezus stond aanbedding van Zichzelf toe
- Jezus noemde Zich “de Alfa en de Omega”

Iemand zou kunnen zeggen: “Hoeveel waarheid kunnen we hechten aan zulke claims?”

Wat voor bewijs heeft Hij geleverd?” Drie dagen na zijn kruisiging hebben zijn discipelen gezegd. Als hun verhaal verzonnen was, zou het zijn ‘uitgestorven’, gezien de gruwelijke martelingen waar aan de Romeinen de discipelen onderwierpen. Maar hun oprechtheid en overtuiging werd Rome en de wereld te veel. Lewis geeft deze verklaring voor hun overtuiging:

“Wat voorbij elke vorm van tijd en ruimte was, wat niet geschapen was, eeuwig, kwam in de wereld, daalde af in Zijn eigen universum en stond weer op.”[\[13\]](#)

Deze briljante geleerde meende eerst dat Jezus een mythe was, zoals de andere door mensen handen geschapen goden van het oude Griekenland en Rome. Maar toen hij naar bewijsmateriaal zocht, kwam hij erachter dat de Nieuwtestamentische verslagen gebaseerd waren op [vaste, historische feiten](#). De voormalige scepticus Lewis sloot zijn onderzoek naar Jezus Christus af met de volgende gedachte:

“Je moet een keuze maken: Ofwel deze man was en is de Zoon van God; ofwel een gevaarlijke gek of erger nog... Maar we moeten de betuttelende nonsens achterwege laten, dat hij ‘een grote leraar’ was. Die optie is er gewoon niet.”[\[14\]](#)

Lewis ontdekte dat een persoonlijke relatie met Jezus zijn leven betekenis, doel en vreugde gaf. Het overtrof al zijn dromen. Hij heeft nooit spijt gekregen van zijn keuze en werd een vooraanstaande voorspreker van Jezus

Christus.

“Geloofden De Apostelen Dat Jezus God Was?”

Als Jezus God is, dan mogen we verwachten dat zijn naaste volgelingen zijn Goddelijkheid verkondigen in hun geschreven getuigenissen. Het christendom heeft het geloof in Jezus' Goddelijkheid juist op hun woorden gebaseerd.

[Klik hier om een kijkje op het bewijs voor de meest fantastische claim ooit gemaakt — de opstanding van Jezus Christus te nemen!](#)

[Klik hier om ons te laten weten hoe dit artikel je geholpen heeft.](#)